

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **R.O.**, bytem zastoupeného Mgr. et Mgr. Radimem Dostalem, advokátem se sídlem advokátní kanceláře 755 01 Vsetín 1, Palackého 168 – Na Rybárně, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, odbor dopravy a silničního hospodářství, se sídlem tř. T. Bati 21, P.O. Box 220, 761 90 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce žalobou včas napadl rozhodnutí žalovaného vydaného dne 15.3.2011 pod č.j. KUZL – 73201/2010, kdy žalovaný rozhodl tak, že zamítl odvolání žalobce proti usnesení MěÚ ve Vsetíně, odboru správních agend ze dne 4.10.2010, vydaného pod č.j. MUVS 6144/2009/OSA/NE/14, jímž nebylo R.O. dle ust. § 41 správního řádu prominuto zmeškání úkonu spočívajícím v podání odporu proti příkazu o uložení pokuty č.j. MUVS 6144/2009/06/OSA/NE ze dne 17.6.2009 a uvedené usnesení ze 4.10.2010 bylo potvrzeno.

Žalobce s uvedeným rozhodnutím nesouhlasil, poukázal na to, že správní orgán nepřihlédl k tomu, že si žalobce doporučenou zásilku (příkaz o uložení pokuty) nemohl převzít z důvodu svého pobytu v lázních, tudíž žalobci měla být doba podaného odporu proti příkazu o uložení pokuty prominuta. Navrhoval proto, aby Krajský soud v Brně vydal rozsudek, jímž rozhodnutí žalovaného vydané dne 15.3.2011 pod č.j. KUZL 73201/2010 zruší.

Poté, kdy byl usnesením Krajského soudu v Brně žalobci ustanoven advokát (usnesení z 16.6.2011, tento žalobu doplnil, a to podáním ze dne 21.9.2011). Uvedl, že žalobce považuje napadený výrok rozhodnutí žalovaného za nezákonný, a to z následujících skutkových a právních důvodů:

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí MěÚ ve Vsetíně ze dne 4.10.2010 č.j. MUVS 6144/2009/OSA/NE, jímž nebylo žalobci prominuto zmeškání úkonu spočívajícím v podání odporu proti příkazu o uložení pokuty č.j. MUVS 6144/2009/OSA/NE ze dne 17.6.2009, který nabyl právní moci dne 18.7.2009 a napadené rozhodnutí potvrdil. Žalovaný (i správní orgán I. stupně) odůvodnily svá rozhodnutí tím, že

žalobce neprokázal, že by ke zmeškání úkonu došlo jeho zaviněním a že navíc uplynula prekluzivní lhůta podle ust. § 41 odst. 2 věty druhé správního řádu, dle níž nelze zmeškání úkonu prominout, jestliže od okamžiku, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok. Žalobce namítá, že dle rozsudku NSS ze dne 6.2.2007, č.j.... „základní podmínkou účinnosti doručení fikcí je, že adresát písemností sice nebyl při doručování zastížen, že se však v místě doručování zdržuje. Správní řád nemá – na rozdíl od současné úpravy doručování před civilními nebo správními soudy – ustanovení o tom, že by v určitých případech nesl důkazní břemeno o tom, že se v místě doručení v rozhodné době nezdržuje, adresát písemností. Doručování písemností je nepochybně součástí postupu správního orgánu ve správním řízení a jako takové musí být provedeno zákonně. Splnění podmínky, že při doručení fikcí se adresát musel v místě doručování zdržovat, je proto nutnou součástí zákonnosti doručení. Úsudek o skutkových aspektech naplnění této podmínky si proto správní orgán činil na základě údajů, které má k dispozici, stejným způsobem jak hodnotí důkazy“.

Není tedy na žalobci, aby prokázal, že ke zmeškání úkonu nedošlo jeho zaviněním, přesto však doložil, že ke zmeškání úkonu došlo z toho důvodu, že v době doručování se zdržoval v lázních, k čemuž však správní orgány obou stupňů nepřihlédly. Prominutí zmeškání úkonu nebrání ani lhůta podle ust. § 41 odst. 2 věty druhé správního řádu. Jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí, lhůta počala běžet 17.7.2009, tzn. poslední den, kdy mohl žalobce odpor podat. Na rozdíl od žalovaného má však žalobce za to, že tato lhůta je stanovena pro podání žádosti k prominutí zmeškání úkonu, nikoli k vyhovění této žádosti. Žalobce požádal o prominutí zmeškání úkonu podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 2.7.2010, tedy v této lhůtě. Výklad zastávaný, žalovaným je nesprávný, neboť by dával správnímu orgánu možnost nechat svou nečinností marně uplynout lhůtu, aniž by to účastník mohl jakkoliv ovlivnit. Dle judikatury Ústavního soudu je přitom povinností orgánu veřejné moci interpretovat ustanovení právních předpisů tzv. ústavně – konformním způsobem, tj. tak, aby jejich výklad byl v souladu s ústavním pořádkem. Výklad zastávaný žalovaným s ústavním pořádkem však v souladu není, neboť jím bylo zasaženo do práva žalobce na spravedlivý proces.

S tímto stanoviskem žalovaný nesouhlasil, trval na tom, aby soud žalobu jako nepřípustnou odmítl a uvedl, že poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9As 88/2007 – 49 ze dne 31.7.2008, v němž je zaujat právní názor, že rozhodnutí o prominutí zmeškání úkonu (určení neplatnosti okamžiku doručení) je s ohledem na ust. § 70 písm. b) s.ř.s. vyloučeno ze soudního přezkumu. Upozornil rovněž na ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., dle něhož soud přezkoumává napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž rozšiřovat rozsah žaloby o další žalobní body lze podle ust. § 71 odst. 2 s.ř.s. jen ve lhůtě pro podání žaloby. S ohledem na to, že rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 22.3.2001, pak posledním dnem lhůty pro podání žaloby byl den 22.5.2011. Žaloba samotná byla podána dne 15.4.2011, nicméně její doplnění již bylo soudu doručeno dne 22.9.2011. Zde je poprvé zmiňováno, že vada naříkaného rozhodnutí je spatřována v argumentaci správních orgánů odkazujících na ust. § 41 odst. 2 správního řádu (myšleno zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, které určuje, že zmeškání úkonu nelze prominout, uplynul-li jeden rok od okamžiku, kdy tento úkon měl být učiněn. Pokud žalobce poukazuje na rozsudek NSS, č.j. 2As 16/2007 – 64, který provádí podrobný výklad

ustanovení správního řádu upravujících institut doručování, se závěrem, že prokazování toho, zda se adresát v místě doručení zdržoval právě v době, kdy mu byla doručována písemnost ve správním řízení, nese správní orgán. Žalovaný může jen osvětlit, že předmětný rozsudek vysvětluje právní úpravu správního řízení účinnou do 31.12.2005, představovanou zákonem č. 71/1967 Sb., o správním řízení. Naopak právní úprava současná již neváže uplatnění fikce doručení na splnění podmínky přítomnosti adresáta v době doručování, když ust. § 24 ve spojení s ust. § 41 ukládá adresátovi vyvinout určitou přiměřenou míru aktivity směřující ke zrušení právních účinků doručované písemnosti. Tato možnost adresáta je striktně ovládaná zásadou koncentrace řízení, jakož i objektivní a subjektivní lhůtou, kdy je možno o prominutí zmeškání úkonu či určení neplatnosti okamžiku doručení úspěšně požádat. Lhůta činí 15 dnů od okamžiku, kdy se adresát dozvěděl o tom, že mu konkrétní písemnost byla doručena, přičemž prominout zmeškání úkonu nelze po uplynutí jednoho roku. Žalovaný neprovádí ústavně nekonformní výklad, pokud konstatuje, že uvedená norma zapovídá promíjet zmeškání úkonu po jednom roce, od okamžiku, kdy měl být učiněn. Žalovaný uznává, že psaný text je tedy pouze snahou o vyjádření materiálního obsahu právní normy, proto samotný jazykový výklad bez vnímání a poznání smyslu a obsahu právní normy vtělené do právního textu nemůže být jedinou výkladovou metodou. V tomto směru lze také citovat z nálezu Pléna Ústavního soudu Pl. ÚS 33/97, v němž Ústavní soud uvedl, že naprosto neudržitelným momentem používání práva je jeho aplikace, vycházející pouze z jeho jazykového výkladu. V daném případě ale nelze vysledovat nic absurdního na skutečnosti, že zvrátit právní účinky rozhodnutí, proti němuž nebyl však podán opravný prostředek, lze pouze v omezené době bez ohledu na dodržení subjektivní lhůty. Podobnou úpravu obsahuje i ust. § 100 ve věci obnovy řízení, která však explicitně uvádí, že účastník řízení může požádat do 3 měsíců o obnovu řízení, jakmile se dozvěděl o existenci důvodu obnovy, nejpozději však do 3 let. Pokud by tedy zákonodárce měl v úmyslu zakotvit do podmínek pro prominutí zmeškání úkonu lhůtu 1 roku pro žádost účastníka řízení (adresáta), nevidí žalovaný racionálního důvodu, proč by nepostupoval obdobně, jako při tvorbě podmínek pro obnovu řízení. Pokud by uplynutí lhůty k prominutí zmeškání úkonu bylo způsobeno výlučně správním orgánem, např. jeho nečinností, je to důvodem k uplatnění nároku na náhradu škody způsobenou nesprávným úředním postupem podle zákona č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Uvedená argumentace je nicméně predestována pouze *obiter dictum*, neboť je zjevné, že aktivace věcného přezkumu naříkaného rozhodnutí zde s ohledem na výše citovaný rozsudek NSS není možná.

Právě vzhledem k výše uvedenému bylo navrhováno odmítnutí žaloby.

Z připojených správních spisů zjistil pro danou věc Krajský soud v Brně tyto podstatné skutečnosti:

17.6.2009 vydal MěÚ Vsetín, odbor správních agend pod č.j. MUVS 6144/2009/6/OSA/NE příkaz k uložení pokuty v příkazním řízení, v němž uvedl, že žalobce je vinen tím, že dne 23.4.2009 v 11:55 hod, v obci ... užil s vozidlem RZ: ... chodníku tam,

kde to není povoleno. Tím porušil ust. § 53 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, tedy jiným jednáním než je uvedeno pod písm. a) až k), porušil zvláštní právní předpis a tím se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, podle ust. § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích a za to se mu ukládá na základě ust. §§ 11 odst. 1 písm. b), 13 odst. 2, 22 odst. 9 zákona o přestupcích pokuta ve výši 1.500,-Kč.

Příkaz o uložení pokuty v příkazním řízení byl žalobci doručován prostřednictvím České pošty ta doručovala R.O., narozenému..., na adresu Na adrese pro doručování adresát dne 22.6.2009 nebyl zastížen, poštovní zásilka byla uložena a připravena od 22.6.2009 k vyzvednutí. Dále na doručence uvedeno, že výzva k uložení poštovní zásilky s poučením o právních důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převzetí zásilky byla zanechána. Pod tím je uvedeno jméno a příjmení poštovní doručovatelky, včetně její podpisy, na doručence uvedeno, že odesílatelem je MěÚ Vsetín – OSA-Přestupky Svárov 1080, 755 01 Vsetín, včetně čísla jednacího, a to MUVS-S 6144/2009/OSA/NE. Na druhé straně v kolonce prohlášení doručujícího orgánu o důvodu vrácení zásilky je zaškrtnuto, že obálka s písemností nebyla vyzvednuta ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena (datum viz přední strana) a pod tím jméno pracovnice pošty Vsetín, včetně jejího vlastnoručního podpisu a otisku razítka poštovního úřadu. Na tomto rozhodnutí je pak vyznačeno, že rozhodnutí bylo předáno k doručení dne 19.6.2009, dále že rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.7.2009 a pod tím otisk razítka MěÚ Vsetín, odbor správních agend.

Dále se ve spise nachází podání žalobce, doručené MěÚ Vsetín, odbor správních agend, oddělení přestupkové dne 2.7.2010. Jedná se o podání, které zasílal tomuto orgánu žalobce a v něm uvádí, že žádá tímto o zpětvzetí termínu platnosti Příkazu o uložení pokuty v příkazním řízení, pod výše uvedeným č. j., neboť si ve stanovené lhůtě nemohl převzít tuto písemnost z důvodu svého léčebného pobytu v lázních Klimkovice, který trval do 14.7.2009 - a do místa trvalého bydliště se dostavil 20.7.2009. Uvedeno dále, že žádá o zrušení uložené pokuty z důvodu své invalidity a toto stání bylo naléhavě nutné a po dobu nezbytně nutnou. Stání na tomto místě bylo technicky možné, v opačném případě by je nevyužil, pod tím jméno a příjmení žalobce a uvedeno bydliště ... a v tomto podání je pak i uvedeno zn....

13.7.2010 (za žalobce převzal 16.7.2010) byla žalobci doručována Výzva, v němž bylo poukazováno, že 2.7.2010 bylo MěÚ Vsetín, odboru správních agend, přestupkové oddělení, pravděpodobně ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 23.4.2009 v 11:55 hod v obci Vsetín, na Dolním náměstí užil s vozidlem RZ: ... chodníku tam, kde to není povoleno. Uvedeno, že podle ust. § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů musí být z daného podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co navrhuje. Dále pokud podání činí fyzická osoba, tak podání musí obsahovat jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování. Žalobci sděleno, že v jím učiněném podání tedy není uvedeno, které věci se týká ... není číslem jednacím ani spisovou značkou, ale značkou certifikátu kvality). Dále není v podání jednoznačně uvedeno, zda se jedná:

- 1) o žádost o prohlášení neúčinnosti doručení – v tom případě byl vyzván k doložení příslušných dokladů, ze kterých bude zřejmý důvod nepřítomnosti a blíže specifikována nepřítomnost jmenované,
- 2) žádost o prominutí zmeškání úkonu,
- 3) odpor proti příkazu spojených s žádostí o prominutí zmeškání úkonu.

Dále uvedeno, že vzhledem k tomu, že podání nemá předepsané náležitosti nebo trpí jinými vadami, vyzýval ho MěÚ Vsetín, aby ve lhůtě do 8 pracovních dnů po doručení uvedené výzvy, odstranil nedostatky podání ze dne 2.7.2010.

19.7.2010 bylo MěÚ Vsetín, oddělení správních agend, oddělení přestupkové, zn.: ... doručeno podání žalobce, označené jako Žádost, v němž uvedeno, že tímto žádá o prohlášení neúčinnosti doručení písemnosti – příkazu o uložení pokuty pod výše uvedenou značkou, z důvodu nepřítomnosti v místě trvalého bydliště kvůli léčebnému pobytu v lázních ..., který trval do 14.7.2009 – a do místa trvalého bydliště se dostavil dne 20.7.2009. Uvedeno dále, že proti příkazu podává odpor. Uvedeno, že žádá o zrušení uložené pokuty z důvodu své invalidity a toto stání bylo naléhavě nutné a po dobu nezbytně nutnou kvůli zdravotnímu stavu jmenovaného. Stání na tomto místě bylo technicky možné, v opačném případě by je nevyužil. Pod tím uvedeno jméno a příjmení žalobce, datum jeho narození, rodné číslo a adresa trvalého pobytu, a to Jako příloha byla připojena propouštěcí zpráva z Jodového sanatoria ... , z níž bylo zjištěno, že léčebný pobyt žalobce zde trval od 16.6.2009 do 14.7.2009.

Dne 23.8.2010 byl žalobce předvolán k ústnímu jednání v jeho přestupkové věci, které se konalo dne 21.9.2010 v 10:30 hod, žalobce obdržel 27.8.2010. 21.9.2010 byl vyhotoven na MěÚ Vsetín Protokol o ústním projednání přestupku dle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a v protokolu žalobce uvedl, že spisový materiál vzal na vědomí, příkaz mu byl doručený dne 2.7.2010, kdy předtím byl na MěÚ, na finančním oddělení, odkud mu přišla výzva k zaplacení částky 1.500,-Kč. Na dotaz, když uvádí, že v době od 22.6.2009 do 7.7.2009, v době doručování příkazu o uložení pokuty, se nezdržoval v místě trvalého pobytu z důvodu léčebného pobytu v lázních ... , kdy se z ... vrátil zpět do místa trvalého bydliště. Odpověď byla taková, že asi 20.7.2010, že si to už přesně nepamatuje. Na dotaz, proč o prominutí zmeškání úkonu, převzetí předmětného příkazu, požádal podáním ze dne 2.7.2010 a proč toto podání bylo učiněno až tohoto dne a ne dříve, když se vrátil do místa trvalého bydliště, žalobce odpověděl, protože o příkazu vůbec nevěděl. Dozvěděl se o tom, až si příkaz převzal. Výzvu o uložení poštovní zásilky ve schránce nenašel. Má společnou schránku s rodiči. Dalšího nic žalobce k věci neuvedl a protokol o ústním projednání přestupku podepsal. 4.10.2010 MěÚ Vsetín vydal usnesení, kdy rozhodl tak, že zmeškání lhůty žalobcem k podání odporu proti Příkazu o uložení pokuty v příkazním řízení se nepromijí, neboť překážky byly důvody, které nastaly zaviněním jmenovaného a kdy rovněž došlo k uplynutí prekluzivní lhůty. V odůvodnění bylo citováno podání žalobce z 2.7.2010 na výzvu správního orgánu z 13.7.2010 k doplnění podání s uvedením, že 19.7.2010 na výzvu jmenovaný odpověděl a z odpovědi vyplývá, že žádá o prominutí zmeškaného úkonu a podává odpor proti příkazu, kdy doložil kopii propouštěcí

zprávy z Jodového sanatoria.... Dále uvedeno, že jmenovaný při projednání věci uvedl, že o prominutí zmeškání úkonu požádal až dne 2.7.2010, protože o příkazu nic nevěděl, kdy výzvu o uložení poštovní zásilky ve schránce nenašel a kdy schránku má společnou s rodiči. V odůvodnění pak uvedeno, že správní orgán k tomu uvádí, že na základě ust. § 41 odst. 2 správního řádu, může účastník řízení požádat o zmeškání úkonu do 15-ti dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul 1 rok. Jak sám jmenovaný ve svém podání uvedl, zdržoval se na léčebném pobytu v lázních ..., a to do 20.7.2009. Vzhledem k tomu, že mu předmětný příkaz byl doručován prostřednictvím České pošty, a to doporučeně do vlastních rukou, kdy adresát nebyl v době doručování písemnosti zastižen na doručovací adrese, byla mu pracovníkem pošty zanechána v poštovní schránce výzva k vyzvednutí uložené poštovní zásilky s poučením o právních důsledcích nevyzvednutí. Tuto výzvu společně s poučením si jmenovaný mohl ze své poštovní schránky vyzvednout ode dne 22.6.2009. Do 15-ti dnů od návratu z léčebného pobytu, tedy do 15-ti dnů ode dne 20.7.2009 měl obviněný možnost správní orgán požádat o prominutí zmeškání úkonu. V tomto termínu však jmenovaný o prominutí zmeškaného úkonu nepožádal, kdy toto učinil až dne 2.7.2010. Z uvedených důvodů a vzhledem k tomu, že ode dne, kdy měl být úkon učiněn, tedy ode dne 20.7.2009 uplynul jeden rok, tedy lhůta, po které již nelze zmeškání úkonu prominout, nezbylo, než rozhodnout tak, jak je ve výroku usnesení.

S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal proti němu odvolání, poukázal na to, že doložil, v době doručování byl v lázních ... a nemohl si tedy zásilku převzít, a to ani po svém příjezdu, protože o zásilce zde nebyla ani zmínka. Pokud by měl svou vlastní uzamykatelnou schránku, je věc jasná a stvrzenka tam bude. V domě, kde žije pomatený člověk, který běžně schránku vybírá a páli, není možno ani jinou poštu dohledat.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 15.3.2011 odvolání žalobce zamítl a napadené usnesení správního orgánu ze 4.10.2010 potvrdil. V odůvodnění mimo jiné uvedeno, že účastník řízení podal 2.7.2010 žádost o prominutí zmeškání úkonu doplněnou i o odpor proti příkazu doložený propouštěcí zprávou ze sanatoria.... Tuto žádost správní orgán zamítl, proti čemuž se žalobce odvolal. Odvolací orgán konstatuje, že odvolání není důvodné, neboť i kdyby správní orgán shledal oprávněnými ty důvody, které žalobce uvádí, neexistuje zákonná možnost, jak jeho žádosti vyhovět, neboť skutečně uplynula jednoroční lhůta od okamžiku, kdy R. O. mohl předmětný úkon, tedy odpor proti příkazu podat. Nejpozději tak mohl učinit dne 17.7.2010, tudíž v okamžiku, kdy správní orgán ve věci činil první úkony, kdy se snažil zjistit obsah podání žalobce výzvou k odstranění nedostatků, již nebylo možno o věci rozhodnout kladně. Odvolací orgán jen zopakoval, že podle ust. § 41 odst. 1 správního řádu platí, že navrácením v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit. Bylo citováno také ust. § 41 odst. 2 správního řádu, jak to činil i správní orgán I. stupně a bylo konstatováno, že jelikož jeden rok od posledního možného okamžiku uplynul již dne 17.7.2010, nemůže odvolací orgán již hodnotit důvody, pro které R.O. nemohl včas převzít zásilku s příkazem o uložení pokuty, neboť i kdyby je uznal jako oprávněné, nelze pro uplynutí výše citované objektivní lhůty jeho žádosti vyhovět.

Žaloba žalobce důvodná není.

Podle § 23 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.

Podle § 23 odst. 4 správního řádu, adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, od kdy, a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Bylo prokázáno, že tímto způsobem bylo ze strany správního orgánu I. stupně doručováno, jak vyplývá z vrácené zásilky, která je u rozhodnutí správního orgánu I. stupně založena a toho, co je na doručence vyplněno. Zde soud cituje z judikatury NSS:

Splnění podmínek pro uložení doručované písemnosti dle § 23 správního řádu z roku 2004, a tudíž i pro její doručení na základě fikce dle § 24 odst. 1 téhož zákona, pokud si ji adresát ve lhůtě 10 dnů od uložení nevyzvedne, prokazuje správní orgán obvykle tím, že založí do spisu vrácenou obálku s nevyzvednutou písemností, včetně předtištěné doručenky, na níž je zaznamenáno a stvrzeno podpisem doručovatele, že byla tato zásilka určitého data uložena a že bylo v místě doručování zanecháno oznámení o tomto uložení a rovněž poučení o následcích nevyzvednutí zásilky. Pokud takový doklad chybí, je třeba splnění podmínek pro doručení písemností na základě fikce prokázat jiným způsobem a není-li to možné, je nutno vycházet z toho, že k doručení písemnosti na základě fikce nedošlo. Bylo však také prokázáno, že v místě doručování Příkazu ze strany MěÚ Vsetín se žalobce v místě trvalého bydliště nezdržoval, což prokázal, když k žádosti o prominutí zmeškání úkonu z 19.7.2010 přiložil propouštěcí zprávu z Jodového sanatoria ..., z níž vyplývá, že léčebný pobyt žalobce v tomto sanatoriu trval od 16.6.2009 do 14.7.2009.

Žalobce pak sám v podání uvedl, že do místa trvalého bydliště se dostavil dne 20.7.2009 a u výslechu účastníka správního řízení, že na přesné datum návratu z lázní si nepamatuje, bylo to asi 20.7.2009.

Podle § 24 odst. 2 správního řádu, prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění uloženou písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ust. § 41 požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Podle § 41 odst. 1 správního řádu navrácení v předešlý stav se rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.

Podle § 41 odst. 2 správního řádu požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15-ti dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jim správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.

Správní orgány dle názoru soudu postupovaly správně při doručování Příkazu, tedy zcela v souladu se správním řádem do místa trvalého bydliště žalobce. Dodatečně bylo prokázáno, že v době doručování se žalobce z objektivních důvodů v místě bydliště nezdržoval, neboť pobýval v Jodovém sanatoriu ... od 16.6.2009 do 14.7.2009. Po návratu lázní, což se soud domnívá, že bylo nejpozději 15.7.2009, neboť žalobce byl propuštěn z lázní 14.7.2009 a nijak neprokázal, že od 14.7. do 20.7.2009 se zdržoval a z jakého důvodu mimo místo svého bydliště, tedy nejpozději 15. nebo 16.7.2009 žalobce mohl požádat o prominutí zmeškání úkonu, kdy již pominula překážka, která žalobci bránila úkon učinit. Toto však žalobce neučinil, učinil toto až 2.7.2010. Jeho podání tohoto dne však nebylo jasné a nebylo z něho zřejmé, čeho vlastně se domáhá, a teprve na výzvu správního orgánu dne 19.7. svou původní žádost jasné a zřetelně doplnil a bylo z ní patrné, čeho se domáhá a proč.

Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že správní orgány při vydání rozhodnutí vycházely z náležitě zjištěného skutkového stavu a věc také správně právně posoudily a tedy správně rozhodly

V daném případě Krajský soud v Brně musel rozhodnout o tom, že žalobu žalobce, již se domáhá prominutí zmeškání lhůty, podané k odporu proti udělení pokuty ve správním řízení, je třeba odmítnout, neboť dle § 70 písm. b) s.ř.s., ze soudního přezkumu jsou vyloučeny úkony správního orgánu předběžné povahy a o takovéto rozhodnutí se v daném případě jedná.

Soud zde cituje z judikatury NSS, rozsudek NSS č.j. 9As 88/2007 – 49, dle něhož rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty k podání odvolání vydané dle § 41 správního řádu z roku 2004, je samostatně vyloučeno ze soudního přezkumu, a může být správním soudem přezkoumáno v rámci řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí správního orgánu o odvolání.

Taková to situace tedy i v daném případě nastala a proto v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s., dle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, žalobu odmítl.

Pokud jde o náklady řízení, žalobce ve věci neměl úspěch.

Žalovanému žádné náklady, kromě běžné úřednické činnosti nevznikly, proto soud rozhodl dle § 70 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádnému účastníkovi náklady řízení nebyly přiznány.

Žalobci byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 16.6.2011 ustanoven zástupce, advokát Mgr. et Mgr. Radim Dostal.

V souladu s ust. § 35 odst. 8 s.ř.s. v takovém případě hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování platí stát. Jedná se odměnu za 2 úkony právní pomoci po 2.100,-Kč (§ 9 odst. 3 písm. f) zákona č. 177/1996 Sb.), dále paušální náhrada hotových výdajů za 2 úkony právní služby po 300,-Kč, celkem 4.800,-Kč, zvýšené o 20% DPH (zástupce založil osvědčení o tom, že je plátcem DPH), celkem částka

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 4.ledna 2012

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně